

DIETRICH BUXTEHUDE:
MEMBRA JESU NOSTRI
 BuxWV 75

Peter Ryom, dr. phil.

Buxtehudes *Membra Jesu Nostri* er en cyklus i syv kantateligende dele, hvis tekstlige hovedindhold er middelalderlige, latinskspregnede meditationer over den korsfæstede Frelzers legemsdele: fødder, knæ, hænder, side, bryst, hjerte og ansigt. Ordene er udvalgte strofer fra en samling digte, der oprindeligt bestod af fem dele, men som med tiden blev udvidet til at omfatte det symbolske syvtal: *Rhythmica oratio ad unum quodlibet membrorum Christi patientis et a cruce pendentis*. Digtene var genstand for udbredt interesse i 1600-tallet; bl.a. lod den evangeliske salmedigter Paul Gerhardt sig inspirere af dem til to af sine koraltekster. Den ene er *Sei mir tausendmal gegrüßet*, hvis sidste strofe lyder:

Diese Füße will ich halten,
 auf das best ich immer kann.
 Schau meiner Hände Falten
 und mich selber freundlich an
 von dem hohen Kreuzesbaum
 und gib meiner Bitte Raum.
 Sprich: Laß all dein Trauern schwinden,
 ich, ich tilg all deine Sünden.¹

Den anden af Paul Gerhardts koraltekster er *O Haupt voll Blut und Wunden*,² der kendes i Frederik Rostgaards danske oversættelse fra 1738, *O hoved højt forhånet*.³

¹ Findes ikke i *Evangelisches Gesangbuch*, men optræder som nr. 47 i *Gesangbuch der Evangelisch-Lutherischen Landeskirche Schleswig-Holsteins*.

² Nr. 85 i *Evangelisches Gesangbuch* og nr. 45 i den slesvig-holstenske salmebog.

³ Nr. 193 i Den Danske Salmebog.

Mere interessante i denne sammenhæng er to tyske gendigtninger af *Rhythmica oratio*, der skyldtes henholdsvis Joseph Wilhelmi (1597-1652) og Johann Rist (1607-1667). Den første udkom tillige med den latinske original i 1633 i Hamborg og anses for at have været forlægget for Buxtehudes udsættelse. Den anden blev udgivet i 1648, ligeledes i Hamborg, og udkom desuden i 1655 i 2. reviderede oplag sammen med en tilbageoversættelse til latin ved Tobias Petermann. Det skal i denne forbindelse nævnes, at tekstgrundlaget for Buxtehudes *Dein edles Herz, der Liebe Thron* BuxWV 14 stammer fra Wilhelms gendigtning, mens det for *An filius non est Dei* BuxWV 6 er taget fra Petermanns latinske tekst.⁴ Begge værker er med andre ord indholdsmæssigt beslægtede med *Membra Jesu Nostri*.

De latinske digte i *Rhythmica oratio* består hver af ti strofer. De blev tidligere tilskrevet Bernhard af Clairvaux (1090-1153), men anses nu for at være skrevet af hans ordensbroder Arnulf af Louvain⁵ (ca. 1200-1250). Ifølge Karstädts fortegnelse over Buxtehudes værker er det dog kun de fem første digte, der kan tilskrives Arnulf af Louvain, mens de to sidste rimeligvis skyldes henholdsvis Josef von Steinfeld (ca. 1160-1241)⁶ og en ukendt digter. Foruden disse tekster omfatter ordene i de syv dele udvalgte bibelcitater, hovedsagelig fra Det gamle Testamente.

Buxtehude komponerede *Membra Jesu Nostri* i 1680 i Lübeck, hvor han siden 1668 havde virket som organist ved Marienkirche. Værket tilegnede han Gustav Düben (1624-1690), der var hofkapelmester og organist ved den tyske kirke i Stockholm og som Buxtehude stod i venskabelig forbindelse med.⁷

⁴ Eschenbach, s. 44 (se litteraturlisten sidst i artiklen). Ifølge Karstädts fortegnelse over Buxtehudes værker lå 1648-udgaven til grund for BuxWV 14, mens forfatteren til ordene i BuxWV 6 her oplyses ikke at være kendt.

⁵ Arnulf af Louvain er bl.a. ophavsmand til forlægget for Grundtvigs *Hil dig, Frelser og forsoner*, nr. 192 i Den Danske Salmebog.

⁶ Dette bekræftes af Eschenbach, s. 49 note 33.

⁷ Düben var i øvrigt en ihærdig musiksamler. En væsentlig del af de vokalværker, der kendes af Buxtehude, stammer fra hans samling. Den befinder sig i Universitetsbiblioteket i Uppsala.

Om værkets formål foreligger der ingen oplysninger. Dog kan en eller anden liturgisk funktion lades ude af betragtning på grund af tekstindholdet, ligesom det kan udelukkes, at Buxtehudes berømte *Abendmusiken* kan have dannet ramme om en opførelse, eftersom disse koncerter fandt sted i kirkeårets to sidste søndage og de tre sidste søndage i Advent og ikke i den stille uge. Spørgsmålet om, hvorvidt *Membra Jesu Nostri* skal tolkes i lyset af den tidlige pietisme, der blev igangsat i 1675 af den tyske, lutherske teolog Philipp Jakob Spener (1635-1705), er omstridt.

Hver del er anlagt efter et grundmønster, der dog kun forekommer uden ændringer i 3. del, *Ad manus*, mens det varieres i de øvrige dele. Dette grundlæggende formprincip består af:

- 1. Instrumental indledning betegnet som *Sonata*
- 2. Femstemmig vokal ensemblesats med instrumentledsagelse skrevet til en bibeltekst
- 3. Tre solistiske afsnit (i fem tilfælde benævnt *Aria*) med hver en strofe fra *Rhythmica oratio*. De ledsages alle tre af den samme basso continuo-stemme og slutter med et instrumentalt afsnit, *Ritornello*, der er ens for alle tre afsnit. De to første afsnit har desuden samme musik.
- 4. Den vokale ensemblesats med instrumentledsagelse gentages.

Trods varianterne, der er bl.a. omfatter tilføjelse af en ekstra sats, ændret rækkefølge af soloafsnittene og musikalsk forskellige udsættelser af disse, hører alle syv dele til den værktpe, der fremkommer ved en sammenstilling af *Concerto* og *Aria*.⁸

Mens der på grund af gentagelserne således hersker en stærk indre musikalsk sammenhæng inden for hver del, gælder det ikke for *Membra Jesu Nostri* som helhed, da der ikke består noget tematisk eller motivisk slægtskab mellem dem. Alligevel er det tydeligt, at værket udgør en cyklisk enhed. Bortset fra det tekstlige indhold bemærkes især det tonale forløb: de syv værkdele står i henholdsvis c-mol, Es-dur, g-mol, d-mol, a-mol, e-mol og c-mol, således at første og sidste del står i samme toneart. Desuden følger netop disse to dele

⁸ Snyder, s. 182ff, specielt s. 231ff

et ændret mønster i forhold til de øvrige dele med hensyn til dispositionen, idet begge slutter med to ensemblesatser. Disse forskellige træk kan tolkes som udtryk for, at værket fra Buxtehudes side blev anlagt som en cyklisk helhed og derfor bestemt til opførelse samlet.

Besætningen omfatter fem vokalsolister (sopran I, sopran II, alt, tenor og bas), et femstemmig vokalensemble med samme stemmefordeling, to violinstemmer og en becifret basstemme (basso continuo); i værkets sjette del (*Ad cor*) ændres instrumentariet til at omfatte fem viola da gamba-stemmer og basso continuo. Det oplyses i øvrigt ikke, om vokalensemblet og instrumentariet skal besættes korisk eller solistisk. Dog er det mest sandsynligt, at de vokale satser med bibeltekst er skrevet for kor, men de kan også med fordel opføres med både vokale og instrumentale solister.

Værket er overleveret dels i Buxtehudes egenhændige håndskrift, hvori det er noteret i tabulatur,⁹ dels i Dübens transskriptioner til almindelig nodeskrift af de enkelte dele. Disse afskrifter opviser en række ændringer i forhold til Buxtehudes originale version. Dels tilkomponerede Düben en instrumental mellemstemme i flere af de satser, der er skrevet for to violiner, violone og basso continuo, dels ændrede han »violone« til »viola da gamba«, men betegnede en ikke-becifret continuo-stemme som »violone«; i første del udelod han sidste sats og ændrede slutningen på den oprindelige næstsidste sats (dvs. gentagelsen af den første vokale ensemblesats med bibeltekst), da denne ender med en halvslutning.

Hans afskrifter foreligger i stemmer, hvorfor der er grund til at formode, at de har været bestemt til paktisk udøvelse, men da de opviser indbyrdes forskellige egenskaber, bl.a. uens papirkvaliteter, er det nærliggende at slutte, at Düben stik imod Buxtehudes intentioner har anvendt dem til separate opførelser af de enkelte dele.

Membra Jesu Nostri er ikke omfattet af den udgave i otte bind af Buxtehudes værker (»Gesamtausgabe«), der udkom på forlaget *Glau-bensgemeinschaft Ugrino* i Berlin i årene 1925-58. Nyere udgaver er

⁹ Herved forstås en speciel musikalsk notationform, der i stedet for noder og nodelinjer består af bogstaver, tal og forskellige andre tegn. Tabulatur var udbredt i baroktiden; bl.a. anvendte J. S. Bach denne notationsform.

udsendt af *Merseburger* (syv hefter og samlet partitur ved Dietrich Kilian, Berlin 1960), *Bärenreiter* (udgivet i syv hefter ved Bruno Grusnick, Kassel osv. 1963)¹⁰ og *Carus-Verlag* (samlet partitur ved Thomas Schlage, Stuttgart 2006).

Den sidstnævnte udgave oplyses i forordet at gengive musikken alene efter Buxtehudes autografe manuskript, således at Dübens afskrifter lades ude af betragtning. Derimod tyder meget på, at begge kilder er lagt til grund for partituret fra Merseburger. Dels indeholder det Dübens tilkomponerede mellemstemmer (benævnt *Complemento* og gengivet i mindre noder), dels er den selvstændige instrumentale basstemme som hos Düben betegnet som »viola da gamba«, mens basso continuo-stemmen kaldes »violone«.

Desuden skal bemærkes, at udformningen af den første del, *Ad pedes*, afviger fra Buxtehudes manuskript og dermed fra de to andre udgaver. Mens den ifølge disse består af syv satser eller afsnit (se værkoversigten nedenfor), omfatter den kun seks i partituret fra Merseburger, idet den første arie her er udeladt og erstattet af den afsluttende ensemblesats, der har samme tekst som arien. I henhold til de foreliggende videnskabelige fremstillinger – herunder navnlig Søren Sørensens disputats¹¹ og fortegnelsen over Buxtehudes værker – må dette imidlertid betragtes som et regelret indgreb i Buxtehudes værk fra udgiverens side, men begrundelsen for ændringen er ikke umiddelbart indlysende. Det kan slås fast, at det ikke er Dübens afskrift, der ligger til grund for indgrebet, for skønt den som nævnt udelader sidste sats og dermed lader første del slutte med gentagelsen af den vokale ensemblesats med bibelcitater, indeholder sopran I-stemmen (*Canto 1mo*) den nævnte arie med angivelsen *Solo*. Henvisninger i udgaven til den kritiske beretning (*Kritischer Bericht*), der kunne have forklaret den rette sammenhæng, er i øvrigt misvisende, da den ifølge oplysninger fra forlaget aldrig er blevet udgivet.¹²

¹⁰ Heraf har det kun været muligt at få indsigt i de tre første.

¹¹ Sørensens, s. 32f

¹² Merseburger-udgaven er blevet anvendt til en række koncertopførelser og indspilninger af værket, hvilket forklarer, at satsernes antal og rækkefølge i værkets første del ikke er ens ved alle opførelser.

Satsnummereringen og taktantallet angives efter forskellige principper i de tre udgaver. I partituret fra Merseburger behandles de forskellige afsnit af de syv dele som selvstændige satser, der nummereres fortløbende indenfor hver del og som hver begynder ved takt 1 (således består første del af seks satser). Også i udgaven fra Bärenreiter tælles takterne forfra i hvert afsnit, men disse er ikke nummererede (her omfatter første del syv satser). I Carus-udgaven betragtes værket som en cyklus bestående af 29 nummererede afsnit fordelt på de syv dele; de tre solistiske afsnit i hver del udgør her en sammenhængende enhed, der betegnes med bogstaver, f.eks. 3a, b og c i *Ad pedes*. Fremgangsmåden er berettiget for 6. del, da andet og tredje afsnit begynder i sidste takt af den forudgående *Ritornello*.

I alle tre udgaver betragtes den indledende *Sonata* som en selvstændig sats og ikke som en integreret, instrumental indledning til det følgende vokalafsnit.

• • •

I et forsøg på at gøre rede for Buxtehudes *Membra Jesu Nostri* så udførligt som muligt er de følgende nodeeksempler mere detaljerede end de tilsvarende i den tematiske værkfortegnelse. Med en enkelt undtagelse (i 7. del) er instrumentalstemmerne dog udeladt af pladshensyn i de vokale ensemblesatser med bibelcitater. Det samme gælder generalbasbecifringen, da denne ikke skønnes påkrævet for bestemmelsen af de enkelte satsers eller afsnits identitet.

© Peter Ryom, 2009

VÆRKOVERSIGT

I AD PEDES (fødderne): *Ecce super montes*

1. Sonata (violin I, violin II, violone, basso continuo):

(13 takter)

2. Tekst: Nahum 1:15 (sopran I, sopran II, alt, tenor, bas, violin I, violin II, violone, basso continuo):

(21 takter)

3. Aria. Tekst:
- Rhythmica oratio*
- I, strofe 1 (sopran I, basso continuo):

- Ritornello (violin I, violin II, violone, basso continuo), gentages i sats 4 og 5:

(23 takter)

4. Tekst:
- Rhythmica oratio*
- I, strofe 3 (sopran II, basso continuo):

5. Tekst:
- Rhythmica oratio*
- I, strofe 5 (bas, basso continuo):

6. Gentagelse af sats 2

7. Tekst:
- Rhythmica oratio*
- I, strofe 1 (sopran I, sopran II, alt, tenor, bas, violin I, violin II, violone, basso continuo):

(12 takter)

II AD GENUA (knæene): *Ad ubera portabimini*

1. Sonata in tremulo
- ¹³
- (violin I, violin II, violone, basso continuo):

(28 takter)

2. Tekst: Esajas 66:12 (sopran I, sopran II, alt, tenor, bas, violin I, violin II, violone, basso continuo):

Ad u - be - ra por - ta - bi - mi - ni, ad u - be - ra, ad u - be - ra por - ta - bi - mi - ni, ad u - be - ra por - ta - bi - mi - ni, ad u - be - ra por - ta - bi - mi - ni, ad u - be - ra

(43 takter)

3. Aria. Tekst:
- Rhythmica oratio*
- II, strofe 1 (tenor, basso continuo):

Sal - ve Je - su, rex san - cto - rum, spes vo - ti - va pec - ca - to - rum

¹³ Ved udførelsen erstattes hver halvnode med fire ottendedelsnoder:

- Ritornello (violin I, violin II, violone, basso continuo), gentages i sats 4 og 5:

(17 takter)

4. Tekst:
- Rhythmica oratio*
- , strofe 5 (alt, basso continuo):

Quid sum ti - bi re - spon - su - rus, a - ctu vi - lis cor - de du - rus?

5. Tekst:
- Rhythmica oratio*
- , strofe 10 (sopran I, sopran II, bas, basso continuo):

Ut te quae - ram men - te pu - ra, sit haec me - a pri - ma cu - ra

Ut te quae - ram men - te pu - ra, sit haec me - a pri - ma cu - ra

Ut te quae - ram men - te pu - ra, sit haec me - a pri - ma cu - ra

(17 takter)

6. Gentagelse af sats 2

III AD MANUS (hænderne): *Quid sunt plagae istae*

1. Sonata (violin I, violin II, violone, basso continuo)

(13 takter)

2. Tekst: Zacharias 13:6 (sopran I, sopran II, alt, tenor, bas, violin I, violin II, violone, basso continuo):

Quid sunt pla - - - gae i - stae

Quid sunt pla - - - gae i - stae

Quid sunt pla - - - gae i - stae (26 takter)

3. Aria. Tekst: *Rhythmica oratio* III, strofe 1 (sopran I, basso continuo)

Sal - ve Je - su, pa - stor bo - ne

• Ritornello (violin I, violin II, violone, basso continuo), gentages i sats 4 og 5:

(57 takter)

4. Tekst: *Rhythmica oratio* III, strofe 9 (sopran II, basso continuo)

Ma - nus san - ctæ, — vos — am - ple - ctor

5. Tekst: *Rhythmica oratio* III, strofe 10 (alt, tenor, bas, basso continuo)

In cu - o - - re tu - o lo - tum

In cu - o - - re tu - o lo - tum

In cu - o - - re to - o lo - tum

6. Gentagelse af sats 2

IV AD LATUS (siden): *Surge amica mea*

1. Sonata (violin I, violin II, violone, basso continuo):

VI I

VI II

Vlne

Bc

(15 takter)

2. Tekst: Højsangen 2:13—14 (sopran I, sopran II, alt, tenor, bas, violin I, violin II, violone, basso continuo):

S I

S II

A

T

B

sur - ge

sur - ge

Sur - ge, sur - ge, a - mi - ca me - a, sur - ge

sur - ge

sur - ge

sur - ge

(59 takter)

3. Aria. Tekst: *Rhythmica oratio IV*, strofe 2 (sopran I, basso continuo)

S I

Bc

Sal - ve la - tus sal - va - to - ris, in quo la - tet mel dul - co - ris

• Ritornello (violin I, violin II, violone, basso continuo), gentages i sats 4 og 5:

14

VI I

VI II

Vlne

Bc

(27 takter)

4. Tekst: *Rhythmica oratio IV*, strofe 3 (alt, tenor, bas, basso continuo):

A

T

B

Bc

Ec - ce ti - bi ap - pro - quin - quo, par - ce, Je - su, si de - lin - quo

Ec - ce ti - bi ap - pro - quin - quo, par - ce, Je - su, si de - lin - quo

Ec - ce ti - bi ap - pro - quin - quo, par - ce, Je - su, si de - lin - quo

5. Tekst: *Rhythmica oratio IV*, strofe 10 (sopran II, basso continuo):

S II

Bc

Hø - ra mot - tis me - us fla - tus in - tret, Je - su, tu - um la - tus

6. Gentagelse af sats 2

V AD PECTUS (brystet): *Sicut modo geniti infantes*

1. Sonata (violin I, violin II, violone, basso continuo):

VI I
VI II
Vlne
Bc

(12 takter)

2. Tekst: 1. Pet. 2:2–3 (alt, tenor, bas, basso continuo):

A
T
B
Bc

Si - cut mo - do ge - ni - ti in -
Si - cut mo - do ge - ni - ti in - fan - - - - -

fan - - - - - tes
tes,
Si - cut mo - do ge - ni - ti

(58 takter)

Taktarten skifter til 3/4 efter takt 15 (ved ordene *ut in eo crescatis*) og igen til 4/4 efter takt 43 (*Si tamen gustatis*).

3. Aria. Tekst: *Rhythmica oratio V*, strofe 1 (alt, basso continuo):

A
Bc

Sal - ve, sa - lus me - a, De - us, Je - su dul - cis, a - mor me - us

• Ritornello (violin I, violin II, violone, basso continuo), gentages i sats 4 og 5:

VI I
VI II
Vlne
Bc

16

(23 takter)

4. Tekst: *Rhythmica oratio V*, strofe 4 (tenor, basso continuo):

A
Bc

Pe - ctus mi - hi con - fer mun - dum, ar - dens, pi - um, ge - me - bun - dum

5. Tekst: *Rhythmica oratio V*, strofe 10 (bas, violin I, violin II, violone, basso continuo):

VI I
VI II
B
Bc

A - ve, ve - rum tem - plum De - i, pre - cor, pre - cor pre - cor

6. Gentagelse af sats 2

VI AD COR (herttet): *Vulnerasti cor meum*

1. Sonata (viola da gamba I, viola da gamba II, viola da gamba III, viola da gamba IV, viola da gamba V, basso continuo):

Vla d.g. I
Vla d.g. II
Vla d.g. III
Vla d.g. IV
Vla d.g. V
Bc

Adagio Allegro

(38 takter)

Taktart (og tempo) skifter til 3/2 efter takt 8, til 4/4 efter takt 14, til 3/2 efter takt 17, til 4/4 efter takt 29 og sluttelig til 3/2 i takt 34.

2. Tekst: Højsangen 4:9 (sopran I, sopran II, bas, basso continuo):

Sl I
Sl II
B
Bc

Vul-ne-ra-sti, vul-ne-ra-sti cor-me-um vul-ne-ra-sti

(38 takter)

• Ritornello (viola da gamba I, viola da gamba II, viola da gamba III, viola da gamba IV, viola da gamba V, basso continuo):

Vla d.g. I
Vla d.g. II
Vla d.g. III
Vla d.g. IV
Vla d.g. V
Bc

24

(34 takter)

3. Tekst: *Rhythmica oratio* VI, strofe 1 (sopran I, basso continuo):

Sl I
Bc

Sum-mi re-gis cor, a-ve-to, te sa-lu-to cor-de lae-to

(34 takter)

• Ritornello (samme besætning som i ovenstående Ritornello), gentages i sats 4 og 5:

Vla d.g. I
Vla d.g. II
Vla d.g. III
Vla d.g. IV
Vla d.g. V
Bc

10

(13 takter)

4. Tekst: *Rhythmica oratio* VI, strofe 6 (sopran II, basso continuo); afsnittet begynder i sidste takt af den foregående Ritornello:

5. Tekst: *Rhythmica oratio* VI, strofe 9 (bas, viola da gamba I, viola da gamba II, viola da gamba V, basso continuo); afsnittet begynder i sidste takt af den foregående Ritornello:

s6. Gentagelse af sats 2, dog uden den afsluttende Ritornello

VII AD FACIEM (ansigtet): *Illustra faciem tuam*

1. Sonata (violin I, violin II, violone, basso continuo)

2. Tekst: Salme 31:17 (sopran I, sopran II, alt, tenor, bas, violin I, violin II, violone, basso continuo):

3. Tekst: *Rhythmica oratio* VII, strofe 1 (alt, tenor, bas, violin I, violin II, violone, basso continuo)

• Ritornello (violin I, violin II, violone, basso continuo); gentages i sats 4:

4. Tekst: *Rhythmica oratio* VII, strofe 9 (alt, basso continuo)

A
Bc

Dum me mo-ri, est ne - ces - se no - li mi - hi tunc de - es - se

5. Tekst: *Rhythmica oratio* VII, strofe 10 (sopran I, sopran II, alt, tenor, bas, violin I, violin II, violone, basso continuo):

VI I
VI II
Vln
SI
SII
A
T
B
Bc

Cum me ju-bes e - mi - gra-re Je - su ca - re

(22 takter)

6. Tutti (sopran I, sopran II, alt, tenor, bas, violin I, violin II, violone, basso continuo):

A
T
B
Bc

A - men, a - men

(48 takter)

LITTERATUR

Cantagrel, Gilles, *Dietrich Buxtehude*, Fayard, Paris 2006, specielt s. 342–349

Eschenbach, Gunilla, *Dietrich Buxtehudes Membra Jesu Nostri (1680) im Kontext lutherischer Mystik-Rezeption*, in: »Kirchenmusikalisches Jahrbuch«, 88. Jahrgang 2004, s. 41-54. Verlag Ferdinand Schöningh, Paderborn 2005

Karstädt, Georg, *Thematisch-systematisches Verzeichnis der musikalischen Werke von Dietrich Buxtehude*, Breitkopf & Härtel, Wiesbaden 1974, 2. revideret udgave 1985

Leroux, Martial, *Dietrich Buxtehude*, in: »Guide de la musique sacrée et chorale profane. L'âge baroque 1600-1750«, Fayard, Paris 1992, specielt s. 234f

Snyder, Kerala J., *Dietrich Buxtehude. Leben, Werk, Aufführungspraxis*. Übersetzt von Hans-Joachim Schulze, Bärenreiter, Kassel osv. 2007, s. 169ff, 231f et passim

Sørensen, Søren, *Diderich Buxtehudes vokale kirkemusik*, Munksgaard, København 1958